

Posudek oponenta práce

VÝMOLOVÁ, Eliška. *Výběrový pohovor*. Praha, 2013. 70 s., 1 příloha. Bakalářská práce (Bc.). Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra andragogiky a personálního řízení. Vedoucí práce PhDr. Renata Kocianová, Ph.D.

1. Obsah a struktura práce

Autorka zpracovala téma vhodně zapadající do odborného zaměření katedry, především do její personalistické oblasti. Jako cíl práce si stanovila „... shrnout a utřídit informace k výběrovému pohovoru a charakterizovat klíčové faktory jeho úspěšného vedení a doplnit je o výsledky empirického šetření zaměřeného na přístup organizace a vedoucích pracovníků k roli tazatele.“ (s. 7)

Výklad zvolené problematiky je přehledný, autorka postupuje od obecné roviny problému (tématy 1. a 2. kapitoly jsou analýza pracovního místa a získávání pracovníků a otázky výběru pracovníků), přes charakteristiku samotného výběrového pohovoru (3. kapitola) a rozbor aspektů jeho realizace (4. kapitola) až k empirickému šetření přístupu vedoucích pracovníků k jeho vedení (5. kapitola).

Vnitřní členění textu na kapitoly a jejich části je přehledné, má svou logiku i opodstatnění, příloha přinášející soupis témat a otázek polostrukturovaného rozhovoru, který provedla s 10 respondenty, je dostatečně informativní. Rozsah textu zcela zřetelně (téměř dvojnásobně) překračuje očekávané rozpětí.

2. Odborná úroveň

Cíl práce i způsob jeho dosažení byly dle mého mínění formulovány smysluplně a byly v zásadě naplněny, autorčin postup lze považovat za adekvátní. Podařilo se jí vypracovat poměrně komplexní kompilační studii, v níž využila adekvátní a často též velmi aktuální prameny a informace, takže reflektuje nejen standardní a léty praxe prověřené postupy, ale věnuje pozornost i zcela novým, např. elektronickým způsobům vedení pohovorů a zmiňuje také další formy (sebe prezentace pomocí DVD apod.). To považuji za autorčin jistý přínos k expozici problematiky, stejně jako to, že při rozboru realizace výběrového pohovoru neopomíná glosovat zásadní aspekty situace na obou stranách setkání, tj. jak roli tazatele/ů, tak uchazeče/ů. Další přínos spatřuji v realizaci vlastního minišetření, u něhož bych však autorčino závěrečné hodnocení, že vzhledem k malému výběrovému souboru, „nelze výsledky šetření zcela zobecňovat...“, zpřesnil formulací, že výsledky nelze zobecňovat v žádném případě. A to nejen kvůli malému vzorku, ale i kvůli způsobu jeho výběru a kvalitativnímu postupu při získávání údajů. Nicméně jako určitá základní, vstupní minisonda svůj nepochybný význam a přínos má, minimálně v tom, že napovídá, jak případně další empirické přístupy orientovat. Tím tato empirická akce svůj účel bezzbytku naplnila.

Oproti tomu mám výhradu ke struktuře Závěru, která se mi zdá nezaslouženě nevyvážená, v tom smyslu, že shrnutí celé problematiky výběrového pohovoru (v textu představující 50 stran) je věnován pouze první odstavec, zatímco dalších devět se zabývá shrnutím informací získaných empirickým šetřením. Myslím, že podstatná část z toho se měla objevit již v závěru 5. kapitoly (viz 5.5) a zde pojednat již jen závěry z onoho předchozího shrnutí. Chápu, že autorku některá zjištění možná překvapila (a to

z hlediska výzkumnického étosu nejspíš příjemně, vždyť mnohá z nich tak zřetelně „vyplula“ napovrch!) a chtěla se o ně ještě jednou podělit. Je ale vážně třeba obrnit se řádnou dávkou skepse – vzhledem k již zmíněným parametrům provedené minisondy objevené údaje neznamenají vůbec nic, snad jen vzdálenou, mlhavou tendenci, kterou ovšem na druhé straně stojí za to nadále zkoumat...

3. Práce s literaturou

Soupis bibliografických citací čítá přes u bakalářské práce chvályhodných 45 položek, česky psaných i několik cizojazyčných, v tištěné i elektronické podobě. Jeho zpracování je poměrně precizní, normě odpovídající, pouze u Arnolda a Hendla není název díla v kurzívě. Citáty i parafráze použité v textu autorka pečlivě odkazuje, jejich podoba respektuje normu, problém jí dělají jen některé elektronické zdroje. Konkrétně: v odkazu v závorce stačí uvést pouze letopočet, není nutné celé datum (např. Dudek, s. 10, 8. ř. zd.; Profousová, s. 32, 14. ř. zd.), dále je třeba i u těchto zdrojů uvést (určit, odhadnout apod.) lokaci citátu či parafráze, tj. např. číslo stránky, pořadí obrazovky, řádku apod. (kromě předchozích autorů též Berka, s. 10; Zikmund, s. 11; McClelland, s. 34; Paterová, s. 50 aj.).

4. Grafické zpracování

Text má kvalitní grafickou úroveň, členění na jednotlivé části je přehledné a umožňuje dobrou orientaci. Myslím, že by mu více prospělo, kdyby začátky odstavců byly zleva mírně odražený. Poněkud se mi nelíbí graficky pojednané výčty, typické spíše pro různé příručky než odborný text (viz např. s. 15, s. 26, s. 29, s. 30, s. 31), zvláště tehdy, tvoří-li výčet třeba pouze tři jednoduché položky. Grafické podobě stran naopak svědčí poznámky pod čarou, které autorka občas a přitom velmi vhodně používá.

5. Jazyková úroveň

Práce je napsaná zvládnutým jazykem s adekvátními odbornými pojmy, dobře se čte, je srozumitelná. Z odborné roviny pojednání trochu ční obraty „moc osobní údaje“ (s. 17, 1. ř. zd.), „špatného“ pracovníka (s. 14, 7. ř. sh.), pomocí „šikovných“ otázek (s. 33, 10. ř. zd.). Na s. 32, 17. ř. zd., vypadlo písmenko (budou), taktéž na s. 57, 5. ř. zd., pokud ovšem nejde o citát z mailu („uniformně“). Slovo „málokdo“ se píše dohromady (s. 65, 7. ř. sh.). Interpunkce je věc ošidná, při běžném, nekorektorském čtení jsem si všiml, že někde čárka chybí (s. 58, 1. ř. sh.; s. 62, 15. ř. sh.), někde naopak přebývá (s. 63, 3. ř. sh.; s. 66, 10. ř. zd.), ale to už jsou opravdu velké detaily.

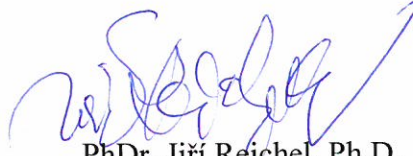
6. Podněty k rozpravě

Rád bych se autorky zeptal, zda má v úmyslu v započatém empirickém šetření problematiky pokračovat, a pokud ano, k jakým aspektům zasluhujícím pozornost ji toto její úvodní šetření orientuje.

7. Závěrečné hodnocení práce

Předloženou práci považuji za zdárné naplnění bakalářského úkolu a **doporučuji k obhajobě s hodnocením velmi dobře.**

V Praze 28.01.2013

PhDr. Jiří Reichel, Ph.D.